

Ziua Internațională a Păcii, sărbătorită în fiecare an pe 21 septembrie, este dedicată atât absenței conflictelor de orice natură, cât și consolidării idealurilor de pace și de libertate. Scopul acestui eveniment este de a-i face pe oameni să conștientizeze importanța unei lumi pașnice, în care predomină dreptatea și demnitatea umană.

Cu prilejul Zilei Internaționale a Păcii, elevi ai Colegiului Național „Constantin Carabella”, și-au transmis gândurile, mesajele și exemplele care au contribuit la educarea unor valori definitorii pentru ei: toleranța și respectul reciproc.

Livia Soare, clasa a XI-a C

"Dacă toată lumea ar cere pace în loc de încă un televizor, atunci ar fi pace." Vorbele lui John Lennon sunt mai actuale ca niciodată acum, uitându-ne la situația mondială de azi. Născut în vremea celui de-al Doilea Război Mondial, trăindu-și tinerețea în turnee ce se desfășurau la mii de kilometri distanță de războiul din Vietnam, Lennon a fost membrul "The Beatles" care, după desființarea trupei în 1970, a ales să își dedice mare parte din timp protestelor pacifiste. De la simple "bed-ins" (în care el și soția sa ,Yoko Ono, manifestau împotriva acțiunilor americanilor în Vietnam, stând în pat zile în șir, înconjurați de ziariști) la cântece care au mobilizat generații întregi, cum ar fi "Imagine". **John Lennon** este pentru mine omul care a schimbat lumea noastră, arătându-ne că violența nu este învinsă de și mai multă violență, ci de iubire și mesaje precum "**Give peace a chance !**".

Bianca Gogoșoiu, clasa a XI-a C

“Educația este cea mai puternică armă care poate fi folosită pentru a schimba lumea.” Acestea sunt cuvintele primului președinte al Africii de Sud, ales prin vot universal, **Nelson Rolihlahla Mandela**.

Personalitate remarcabilă, ale cărei acțiuni au avut o importanță deosebită în istoria recentă a Africii de Sud, Nelson Mandela este exemplul perfect al omului care și-a folosit inteligența și curajul pentru a schimba în bine lumea în care trăiește. Conștient că apartheidul reprezenta un pericol la adresa drepturilor omului, ba chiar o violentare a acestora, ilustrul politician reușește în 1994 să preia conducerea țării sale, implementează votul universal și inițiază o nouă constituție care oferea cetățenilor de culoare drepturi egale cu ale celorlalți compatrioți , însă toate acestea fiind realizate în urma unui sacrificiu personal imens – 27 de ani de închisoare sub acuzația de insigare la revoltă. Segregația rasială a reprezentat întotdeauna o amenințare a conceptului de pace, dovada clară fiind Războiul Civil American, însă Nelson Mandela a reușit să materializeze la nivelul Africii de Sud ideea conform căreia toți oamenii sunt egali în drepturi și orice încălcare a lor necesită sancționare. O societate civilizată a secolului XXI are ca principii fundamentale toleranța și egalitatea de șanse, educația cetățenilor fiind garantul respectării acestora și, implicit, al menținerii păcii.

Leontina Grigorescu, clasa a XII-a E

Un nume necunoscut actualmente, Jane Addams, a reprezentat și va reprezenta întotdeauna elementul "alfa" al evoluției civilizației americane. Întemeietorea primului centru de ajutorare pentru imigranți- "Hull-House Chicago", cât și autoarea a 11 cărți de elită, aceasta a reușit să provoace un adevărat "Big-Bang" în cultura continentului american. Datorită numeroaselor sale "mișcări" caritabile, implicării sale active în rezolvarea carențelor sociale, numeroase femei, dar și copii defavorizați au beneficiat de susținere în procesul de integrare în viața continentului lui Amerigo Vespucci. Jane Addams a marcat începutul unei epoci diferite, unei epoci a egalității între bărbați și femei, între oamenii albi și africani, fiind membru fondator al organizației " The National Association for the Advancement of Colored People"- NAACP. Toate aceste realizări au condus-o pe Addams la cucerirea statutului de **primă femeie americană câștigătoare a Premiului Nobel pentru Pace. Jane Addams** își pune amprenta categoric asupra lumii secolului XX, demonstrând veridicitatea următorului citat : " You educate a man, you educate a man. You educate a woman, you educate a generation." Astfel, putem afirma cu tărie că Addams a educat și va educa mii de generații viitoare.

Cosmin Savu, clasa a XII-a B

Secolul XXI nu ne primește cum ar fi necesar sau cel puțin corect. Încă din pânțele suntem supuși tratamentelor "ușoare", sunt neglijate cruzimile realității în speranța unei păci pe un teritoriu nici măcar neutru.

Există vorba: Cunoașterea înseamnă putere... în cazul de față, cunoașterea suferințelor universal ale vieții înseamnă puterea de a le evita, diminua sau chiar de a le suprima.

Marele Buddha, original numindu-se Gautama Siddhartha, a descoperit "nirvana", pacea supremă a minții și a corpului în raport cu lumea, și tot ce ține de ea, dar nu a pornit nici el cu dreptul (sau, dacă luăm legea acțiunii-reacțiunii, a făcut cei mai buni pași posibili, deznodământul dovedindu-ne astfel, dar să lăsăm asta la sfârșit). La nașterea sa, tatăl său, Suddhodana, a fost înștiințat de un înțelept că fiul său va deveni un rege sau un mare învățat. Dorința egoistă a tatălui l-a făcut pe acesta să îl protejeze timp de 29 de ani pe Siddhartha de cruzimea vieții, până într-o zi , când acesta a învățat cât de crudă este lumea. A cunoscut bătrânețe, boală și moarte. A doua zi de la acumularea noilor cunoștințe, acesta pleacă de acasă, din confortul regal, drept în plămâni prafuiți ai sărăciei. Timp de 6 ani a trăit o viață cruntă, însă mintea sa a înflorit prin meditație și așa a ajuns să fie supranumit Buddha (sau Cel Iluminat) Concluzionând, în dorința mea de a pune o punte între viața lui Gauthama si viața individului erei actuale, vă pot spune că problema noastră nu este că suntem ignoranți când vine vorba de aproape orice, ci că nu știm destule ca să nu fim ignoranți. Înțeleptul spunea că: "Omul ignorant este ca un bou, crește în mărime, nu și în înțelepciune", din acest motiv, de această Zi a Păcii, rog ignoranții să își dea jos pulovărul gros și comod și să sară în balta înțelepciunii până nu seacă și , exact ca **Buddha, "decât să spunem o mie de cuvinte goale, mai bine să spunem unul ce ne va aduce pacea."**

Valeria Paraschiva, clasa a XI-a C

Femeile, încă din cele mai vechi timpuri, au militat pentru pace mondială și drepturile omului. Contrar tuturor aparențelor au demonstrat o tărie de caracter ce, îmbinată cu perseverență și iubire pentru tot ce înseamnă viață și omul ca ființă, au condus la îndeplinirea celor mai "utopice" visuri legate de susținerea și promovarea păcii. Astfel, s-au putut înființa instituții importante: Liga Internațională a Femeilor ce militează și astăzi pentru pace, educația femeilor și sprijinul săracilor; și serviciul de ajutor social în Statele Unite ale Americii. Un loc fruntaș printre femeile care și-au dedicat viața pentru a promova pacea și apărarea drepturilor omului este **Maica Tereza**.

În decurs de peste 45 de ani, aceasta a îngrijit persoanele bolnave, lipsite de posibilități materiale și orfani. Deși a crescut într-o familie înstărită, aceasta a devenit călugăriță de la o vârstă foarte fragedă, crezând că menirea ei divină este de a ajuta oamenii. A trăit printre cei mai săraci dintre săraci, în cartierele mizere ale Calcuttei, a înființat ordinul "Misionarele Carității" (pentru care a primit și **Premiul Nobel pentru Pace în anul 1976**) ce se ocupa mai ales de muribunzi, orfani și bolnavi. Ordinul este activ și în ziua de astăzi și promovează spiritul altruist al Terezei al cărei motto- "**Ziua de ieri a trecut. Ziua de maine nu a sosit încă. Nu avem la dispoziție decât ziua de astăzi. Hai să începem!**" - ar trebui să ne facă să ne trezim din culcușul nostru cald și confortabil și să încercăm să oferim ajutorul nostru celor care au nevoie de noi, fără a aștepta recompense materiale, ci doar satisfacția spirituală.

Ilie Andreea, clasa a XI-a F

Când spun „pace” mă gândesc la un sentiment măreț, de apartenență, existent astăzi datorită unor oameni de geniu, unor rațiuni puternice și unor principii sănătoase care nu au dorit decât armonia și egalitatea pe Pământ. Sunt atâtea personalități care au luptat pentru existența păcii universale, dar eu vă voi vorbi despre Martin Luther King, o adevărată legendă și un bun păstor al tuturor raselor umane.

Martin Luther King a fost cea mai cunoscută personalitate a secolului XX, care a militat împotriva urii rasiale și a încercat să transmită pe cale pașnică, sub o formă aproape mesianică, un mesaj pe cât de simplu, pe atât de profund, dar greu de înțeles și de acceptat de către oamenii care aveau pretenția de a se numi membrii unui stat democrat și reprezentanții egalității între oameni.

Pe 28 august 1963 a susținut în fața a 250 000 de oameni istoricul discurs: "**I have a dream**". Se spune că președintele SUA, John F. Kennedy, se număra printre admiratorii lui King, astfel că a contribuit în cele din urmă la crearea unui context legislativ favorabil prin care au fost aduse unele schimbări în materie de drepturi civile și politice: dreptul la vot pentru cetățenii de culoare, interzicerea discriminării rasiale pe piața muncii, măsuri privind protecția activiștilor pentru drepturile omului în fața violenței polițiștilor.

În anul 1964, în ciuda numeroaselor proteste și răbufniri de mânie din partea celor care se împotriveau, **Martin Luther King** primește Premiul Nobel pentru Pace. King, la fel ca și John F. Kennedy, a fost asasinat la 3 aprilie 1968, la o zi după ce a rostit un alt discurs celebru: „I've

been to the Mountaintop”, care se încheia în felul următor: „Sunt neînchipt de fericit astă seară. Nu mi-e frică de nimic. Nu mă mai tem de nici un om. Ochii mei au văzut slava venirii Domnului.” În data de 9 aprilie 1968, președintele Lyndon Johson a declarat zi de doliu național.

Martin Luther King a fost una dintre personalitățile marcante ce a militat pentru eradicarea sclavismului și a urii de rasă; a crezut cu tărie într-un vis pentru care și-a riscat în nenumărate rânduri libertatea și, în cele din urmă, viața. Mesajele pe care le-a transmis au pătruns în sufletele tuturor mai adânc decât glonțul asasinului care credea că-i va distruge visul. Mai mult decât atât, visul său a devenit realitate.

King a rămas o personalitate emblematică pentru ceea ce a însemnat lupta pentru egalitate în drepturi civile și politice a afro-americanilor, a fost într-adevăr un om care și-a sacrificat de atâtea ori libertatea și a riscat de fiecare dată, știind că într-o zi cineva îl va scoate definitiv de pe scena luptei inegale cu un sistem guvernat de oameni cu o mentalitate decăzută. El a fost un bun exemplu pentru noi, generațiile viitoare, ce vom ajuta acest vis să dăinuie dincolo de moarte.

Rareș Borcea, clasa a XI-a C, președintele Consiliului școlar al elevilor

Ținând cont de numeroasele manifestări de promovare a păcii mondiale din ultimele decenii, este necesar să subliniem și **situația internațională actuală a refugiaților, persoane al căror număr se apropie de 60 de milioane, valul din ultimele luni fiind cel mai mare de la Al Doilea Război Mondial.**

Ca ființe umane, adesea ne grăbim să judecăm, uneori atingând puncte sensibile. Însă, haideți să privim obiectiv situația acestor persoane („oameni obișnuiți care trec prin situații neobișnuite, extraordinare” - Biroul Înaltului Comisar ONU pentru Refugiați/UNHCR): aceștia au ales să își părăsească locuințele, prietenii, țara pentru un tărâm pe care nu îl cunosc, despre care nu știu ce așteptări să aibă, singura dorință fiind aceea de a duce un trai decent. În acest context, este oare normal ca refugiații să fie acuzați pentru situația în care se află? Într-adevăr, Europa se confruntă cu „o situație nedemnă” de ea (Angela Merkel, Cancelarul Germaniei), nefiind pregătită pentru soluționarea completă a unei probleme de asemenea anvergură, însă nu ar trebui să rămânem pasivi la ceea ce se întâmplă unor oameni nevinovați! „Suntem vii doar pentru că n-am murit!” sunt cuvintele unei femei de 53 de ani, refugiată în Liban. Aceste persoane sunt private de accesul la educație, la servicii sanitare. Peter Harling, consultant al think tank-ului International Crisis Group afirma: „**Aceasta este o întreagă generație de oameni lipsiți de orice lucru la care ar putea să spere sau în care ar putea să creadă.**”

În acest context, fiecare dintre noi ar trebui să se gândească, fie și pentru câteva clipe, la ce înseamnă cu adevărat „pace”, la cum am putea îmbunătăți situația pe plan mondial prin contribuția personală, demonstrându-ne capacitatea care ne diferențiază de lumea necuvântătoarelor: UMANITATEA!